

SPEJDERNES MAGASIN

40. årgang

nr. 9 . november 1956

DEN LYSE SIDE

Sæt pris på det primitive!

Forleden dag sad jeg og læste i et fritluftskatalog fra en sportsforretning. Der var telte med veranda, gasanlæg, luftmadrasser, og selvfølgelig pumper til madrasserne, så man ikke behøver at være så primitiv at puste dem op selv; der var gummipløkhamre og, formodentlig for at trøste pløkkene oven på denne behandling, pløkovertagere. Det var faktisk muligt at flytte hele dagligstuen ud i naturen, forudsat, at man har en flyttevogn eller er villig til at ekse cyklen under vægten af alt dette »primitive« gods.

Hvorfor har nu ikke også spejderne anskaffet alle disse bekvemmeligheder? Hvorfor spillede en time på at lave bål, når et transportabelt gasapparat gør det lige så godt på fem minutter? Så kunne vi jo ligge en time længere om morgenen. Sagen er, at vi efterhånden har fået så mange hjælpemidler, der gør det hele for os, bare vi trykker på en knap. Det er altfor sjældent, at vi får lejlighed til at prøve, om det kun er apparaterne, der er noget værd, eller om vi også duer en smule selv. Når vi tager ud på en tur kun med en økse, en sovepose og en æske tændstikker, får vi virkelig chancen for at vise, at vi kan

»finde ud af det«, at det er os og ikke maskinerne, der tæller.

Den primitive tur giver os også mulighed for at komme naturen helt anderledes nær end campingmanden med det store læs, fordi vi har tid nok, og fordi vi ikke behøver at være bange for at få ridset stænkeskærmene, hvis vi forlader landevejen. »Flyttemanden« ser vel også dyrene (de kommer hen for at grine af læsset), men kun den, der er blevet vækket i sin bivuk af skovduernes kurren og har set lyset langsomt komme, kender virkelig naturen og har noget at minde i de mørke aftener. De ture, du mindes længst, kan være dem til Nordsjælland, og ikke »de fine« ad flere tusinde kilometer landevej.

Niels.

SPEJDERJUL er på trapperne, og selv om der i år er trykt flere end sidste år, vil de snart være udsolgt. Har du sikret dig et eksemplar?

Foto- konkur- rencen

Dommerkomiteen ønsker alle præmietagerne til lykke, og iøvrigt siger vi tak til alle indsendere for de mange gode bidrag, der i år var indsendt til fotokonkurrencen. Vi oversteg igen i år sidste års deltagertal og antal billeder.

Gruppe 4, der omfattede portræt af en ulv eller spejder, fik ikke stor tilslutning, og kun to af de indsendte billeder i denne gruppe i yngste hold fandtes værdige til præmie. Til gengæld var der megen stor konkurrence mellem de bedste billeder i de øvrige grupper, og vi har af samme grund besluttet at uddele nogle ekstrapræmier. De tilfalder deltagere fra begge aldersgrupper.

Præmierne er tilsendt vinderne, dog må vi bede om, at de, der har fået 3., 4. og ekstrapræmie, vil skrive til redaktionen for at meddele, hvilken størrelse film, de ønsker.

I løbet af vinteren vil vi bringe nogle af de præmierede, men ikke offentliggjorte billeder, ligesom vi også vil bringe nogle af de ikke præmierede billeder.

Næste sommer vil der igen blive udskrevet en fotokonkurrence. En særlig gren af den vil omfatte jamboree-billeder. Vi siger på gensyn til den tid.

Skotte.

I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet af Klaus Pallesen, København, der med dette vandt 1. præmien i yngste holds 1. gruppe i Magasinets fotokonkurrence.

Den lyse side.....	162	Vi tager 2. kl. prøven.....	168
Fotokonkurrencen.....	162	Fotokonkurrencen.....	170
B.-P.'s liv i tekst og tegninger.	163	Jamborette i Norge.....	172
1. nordiske roverlejr.....	164	Kaktuspatruljen.....	173
Månedens ide side.....	165	Junglenyt.....	174
Voss-lejren.....	166	Boghyliden.....	176
Kort over jubilæumsjamboreen	167	Spejder-Tidende.....	177

B-P's liv i tekst og tegninger

af

Roy Burnham og Kenneth Brookes

Reprinted from THE SCOUT

3. I 1920. brugte B.-P. ordet »Jamboree« for første gang ved et stort spejderstævne for mange nationer i Olympia-Hall. Ved denne lejlighed blev B.-P. udnævnt til verdensspejderchef. Midt under festlighederne kom en spejder og gav B.-P. en stol. Han troede, det var en del af ceremonien og satte sig, og han havde derved næsten ødelagt programmet.

5. B.-P. rejste meget. Han kunne lide det. Her er han på en canadisk flod. Han skal ud for at fiske og gå på jagt.

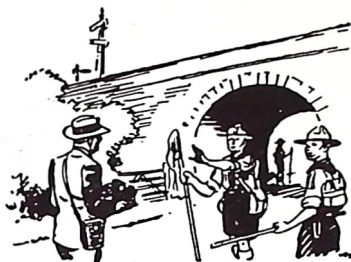
1. I de første timer efter krigs-udbruddet i 1914 holdt spejderne vagt ved vigtige jernbanebroer, telegrafanlæg o. s. v., indtil der blev mobiliseret mandskab til det. Den 5. august overtog søspejderne kystbevogtningen fra Lands end til John o'Groats, og det arbejde passede de gennem seks år. Ikke mindre end 32.000 spejdere gjorde efterhånden tjeneste der, og B.-P. inspicerede mange gange vagtposterne.

2. Der gik mange rygter om, at B.-P. var spion i Tyskland under krigen. Han benægtede det selv, men en amerikansk avis bragte i 1916 en meddelelse om, at han var skudt af englænderne som tysk spion!

6. På en rejse til Indien på omtrent samme tid, var B.-P. med til en kæmpemæssig spejderparade, hvor nogle af førerne aflagde spejderløftet til B.-P.

Prinsen af Wales (den nuværende hertug af Windsor) var en meget begejstret spejder. Også han rejste ud og besøgte andre landes spejdere. Efter hans hjemkomst til England blev der til hans ære holdt en parade ved Alexandra palace i London, hvor 60.000 spejdere og 19.000 ulveunger deltog. Det tør nok siges, at B.-P.'s tanker havde fået tilslutning.

4. B.-P. fik også tid til at tænke på de voksne unge mænd. I 1922 udgav han bogen »På ridderfærd«. Det blev måske den bog, som han fik størst glæde af. Mange unge mænd kom til ham, også fremmede, med deres personlige problemer. Han skuffede aldrig dem, der derved blev vist ham.

1. NORDISKE ROVERLEJR

Der er mange måder at lave sommerlejr på. Nogle foretrækker en rigtig drivertur, mens andre er så fornuftige, at de vil sætte noget ind på at opleve noget spændende. Denne lejr var lagt an på, at hver især skulle yde sit bedste i kammeratskab og hjælpsomhed, for at det kunne blive alle tiders roverlejr. Og lejren blev en succes.

Det er jo ikke alle steder i landet, at der er en klan i forbindelse med en flok og en trop, og det vil måske derfor være praktisk, om jeg fortalte, hvordan vi rovere arbejder. Ligesom ulve og spejdere holder vi møder og ture, men vi foretager os ikke de samme ting. Selvfølgelig holder vi vore spejderfærdigheder vedlige, vi kan stadig lave knob og besnøringer, vi dyrker orienteringsløb, og vi laver mad på bål. Men desuden beskæftiger vi os mere direkte med ting, der gavner os i uddannelsen til vor fremtidige stilling som borgere i et moderne samfund, f. eks. aflægger vi besøg på forskellige virksomheder og i landsbyer og ser, hvordan arbejdet foregår sådanne steder, og hvordan folk lever; vi diskuterer en masse ting, der kommer os ved på arbejdspladsen, eller når vi skal stifte hjem, og vi påtager os at hjælpe personer eller institutioner, der har brug for en håndsrekning.

Kanofærd på Gudenå

I denne lejr var det især friluftslivet og kammeratskabet, der var det bærende. Som du kan slutte ud fra overskriften, var lejren delt i to dele, nemlig en kanolejr og en standlejr, hver på 5 dage, og der var deltagere fra Sverige, Norge, Finland, Tyskland og Luxemburg, foruden danske rovere fra både KFUM-spejderne og DDS.

Tovklating under femkampen. — Vi besøger »Den Jydske Landsby«. — En god sjak-præstation. — Overbæring ved Vestbirk kraftstation. (Foto: Sven Lochter).

I roverarbejdet benytter vi ikke så store grupper som ulvenes bander og spejdernes patruljer; vi arbejder i 3 mands sjak, og det passede fint med at være et sjak i hver kano. Vi satte folk fra forskellige lande sammen, dog således, at der var en dansker i hver båd. Vi var ialt 60 mand, hvoraf halvdelen udlændinge, så det svarede nærmest til en jamborette. Kanofærden blev ledet af Poul Henning Kjær Hansen, der er medlem af roverledelsen, mens standlejren ledes af korpsets roverleder Johan Kromann — også kendt fra Spejdernes Magazin som Gamle Ravn.

Vi sejlede fra Tørring i et vejr, der så ud til alt muligt, og det varede ikke længe, før regnen styrtede ned. Det gjorde den med mellemrum i alle de fem dage, kanofærden varede, så det var et vejr for mandfolk.

Da vi kom til Mossø, viste søen tænder, og vi måtte af sikkerhedsgrunde stryge en lejrløbs på den anden side af søen. Sjakkene skiltes, nogle drog ind i Salten Langsø, mens andre sejlede til Gudensø og slog lejr den sidste nat nær Øm.

Undervejs på kanoturen besøgte vi naturligvis de steder, det er værd at besøge, bl. a. Klostermølle papfabrik og Øm klostres ruiner.

Standlejr på Ryekol

På Ryekol blev vi inddelt i to klaner, Højlandsklanen og Lavlandsklanen, der lå på hver side af hytten. Denne inddeling skyldtes dog ikke, at vi skulle ligge i evig strid om, hvem der var bedst, men simpelthen for at vi bedre kunne lære hinanden at kende. Samme aften havde vi naturligvis et stort lejrål.

Den første dag derefter var vi på travetur til Himmelbjerget, og undervejs snakkede vi sjakvis om fordele og ulemper ved kanolejre.

Dagen efter løb Nordisk Rover-

femkamp af stabelen. For dem, der ikke ved det, kan jeg fortælle, at en rover-femkamp består af et opgaveløb, et forhindringsløb, et dagorienteringsløb, et natorienteringsløb og en hemmelig opgave. Den hemmelige opgave her bestod i, at sjakkene skulle grave bålplads, lave bål, bringe ild over Salten Langsø, lave nyt bålsted og varme vand til at barbære sig med! Man kan måske sige, at det er overflødigt at lade rovere barbære sig to gange på samme dag (det er en selvfølge, at man i lejr ikke forsummer sin renlighed og sit udseende, selv om det er lidt besværligere end hjemme i badeværelset), men det er sjældent, man på en så original måde har lejlighed til at konkurrere om det.

Dagen efter var en kærkommen hviledag, hvor sjakkene tog på udflugt til Arhus eller Silkeborg eller blot hyggede sig med hinanden.

Den følgende dag var vi på en stor bus-udflugt til Hjerl hede, hvor vi både var på en vandring på heden med sagkyndig ledsagelse af DC Mogens Wittusen fra Nordvest division og i frilandsmuseet »Den jydsk landsby«. På hjemturen besøgte vi Mønsted kalkminer.

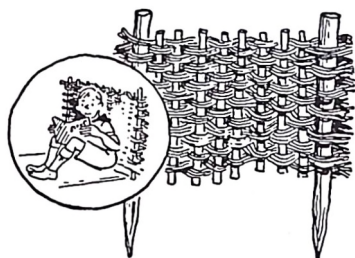
Sidste dag i lejren anlagde vi en vej bag om lejrpladsen, således at varevogne og andre kan køre til hyttens køkkendør uden at forstyrre morgenparaden m. m. Desuden samlede vi vore synspunkter om kanolejre, som vi havde diskuteret på Himmelbjergturen.

Der var stor enighed om, at vi ville have flere lejre af samme slags.

Lejren sluttede med roverbasket — festlig fællesspisning i hytten — og naturligvis lejrball, hvor resultatet af Nordisk Roverfemkamp blev offentliggjort. Det var et finsk sjak, der vandt. Hver mand i sjakket fik en lille pagaj af sølv overrakt af Johan, og de fik et Tjekkerligger.

Til minde om lejren har vi givet Ryekol en vaskcægte pagaj med indskriften »Den første nordiske roverlejr Gudenå-Ryekol 1956« og alle deltagernes navne på en lang læderstrimmel snoet om håndgrebet. Når du kommer til Ryekol, vil du således kunne se dette minde om alle tiders roverlejr.

Sven.

Det trækker —

Du kender de lejre, hvor det blæser mere end ønsket — og selv om I har udsøgt jer en lejrplads med god læ, trækker det alligevel. Du må altså lave et vindskjul. På tegningen kan du se hvordan. Lav et fletværk som vist, og du kan nemt flytte vindskjulet, hvor hen du ønsker. — God læ.

Månedens ideside

Prøv noget nyt!

**fotografer uden
fotografiapparat**

Ovenstående hollandske tegning skal minde dig om, at jert lejrmateriel skal være i orden inden vinteren!

TAG-EN SMUK
BLOMST ELLER
NOGLE BLADE

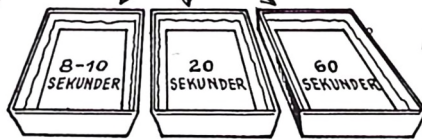
② BELYS DET
FEM SEKUNDER
I SOLEN

① ANBRING VEDKOMMENDE
TING PÅ ET STK. FOTOGRÅ-
FISK PAPIR OG LÆG
DEN I GLASPLADE
OVER
(I MØRKE!)

③ SKYL
UNDER STADIG
BEVÆGELSE
I BADENE
A-B-C

④ SKYL
TILSIDST
I RINDENDE
VAND I
1 TIME

FREMKALDER STANDSEBAD(VAND) FIKSERBAD

⑤ LAD BILLEDET
TØRRE-MED
FORSIDEN
IND MOD
GLAS-
PLADEN

OG
BILLEDET
ER
FÆRDIGT.

Fredag d. 27. juli startede 56 spejdere fra Kongsvang og Højbjerg-Skåde troppe fra Aarhus banegård med Moss som foreløbigt mål. Efter en rejse på 16 timer anløb vi Oslo lørdag morgen kl. 7,00. Der var nogle førere fra vores frændetrop, 5. Moss, nede for at modtage os, men da toget til Moss ikke kørte før kl. 11, var vi oppe og se kongeslottet. Desuden fik vi udleveret 5 norske kr. pr. patrulje.

Da vi havde set slottet og garderne med bowlerhat og fjerbusk, gik vi gennem Karl Johans gatan tilbage til Østbanegården. Kl. 13 rullede vores tog ind på Moss banegård, hvor Moss Guttemusikkorps og 5. Moss trop stod opstillet for at byde os velkommen. Efter en march gennem byen blev vi fordelt til vore respektive væreter.

Kl. 18,00 samme aften mødtes vi i Nesparken og gik til havnen, hvorfra vi igen gik i optog gennem byen med guttemusikkorpsen i spidsen. I Nesparken var der fest med optræden af folkedansere og af os, bl. a. vore »3 ungarske vandmænd«.

I Moss havde vi nogle dejlige dage. Vi var på tur til Oslo sammen med Moss-gutterne. Vi så Oslo rådhus, Vigelandsparken med de flotte statuer, Nansens polarskib »Fram« og Holmenkollen.

Onsdag d. 1. august kl. 8,30 tog vi med spejdetoget ad Bergensbanen til Voss, hvor landslejren skulle afholdes. Det var en vældig flot tur. Snart lød det fra den ene side af vognen: »Næh! Skynd jer, kom og

se.« Så styrtede hele flokken over i den side af vognen, og straks lød det fra den anden side: »Nej, kom her, det er meget flottere.« Sådan blev det ved. Det var virkelig flot. Høje fjelde og meget dybe dale. Det mest uvante var vel tunnellerne. Vi kørte gennem ca. 150 tunneller, og den længste var omkring 5 km lang.

Efter 10—11 timers kørsel var vi i Voss, hvor landslejren var anbragt på en flyveplads fra besættelsen.

Torsdag kl. 10 gik vi til åbningshøjtidelighed. Alle 6000 spejdere marcherede ind på opstillingspladsen, hvor oberst Wilson og spejderchef Brekke talte. Der efter gik vi med fanerne i spidsen hen forbi W. og B. og da vi gik forbi, gav vi dem et »Tjickerlicker«.

Om aftenen var der lejrball. Vi var på en kombineret bus- og gåtur til Voss og rundt om søen der. Vi

Kamp i gang på »træhesten«.

Voss-lejren de norske spejderes landslejr....

badede i søen, d. v. s. det sted smeltevandselvene løb ud i søen var det ikke just noget skoldhedt bad. Vi skyndte os i og så hurtigt op igen.

Lejren igennem havde vi flere lejrball med Moss-spejderne, og et af dem blev transmitteret.

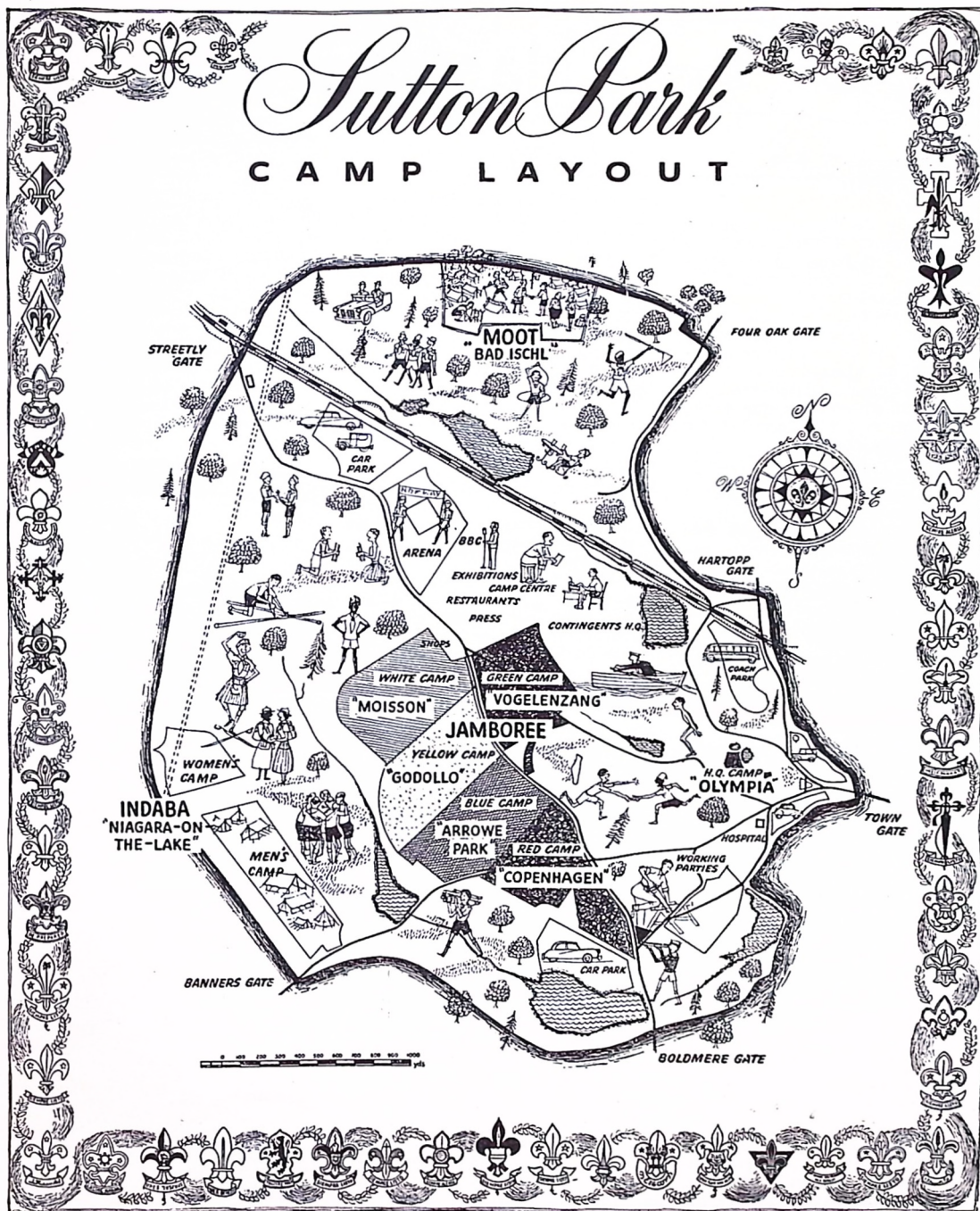
Der var en stor fejl ved lejren. Man kunne ikke bade nogen steder, men om lørdagen udmærket douche arrangement. Det var dejligt for dem, der kunne li' det. Om dagen gik vi patruljevist ned langs elven til Palmafoss, ca. 2 km fra lejren, og tilbage langs vejen.

Der var livlig bytning i lejren. Nordmændene var rede til at få deres uniform, bare de kunne få danske mærker. Vi var også ofre for autografjægerne.

Om søndagen var vi til en af de mest højtidelige friluftsgudstjenester, jeg har været mer til. Alle norske faner stod opstillet som et stort kors, mens de udenlandske flankerede prædikestolen. Det ridende Vossebryllup om eftermiddagen trak også godt med tilskuere. Der blev spillet på Hardangerfele og danset folkedanse. Vi havde bygget en »træhest«, hvorpå alle kunne få en kamp. Der var den fordel for os, at taberen måtte af med 10 øre til Kongsvang trop. Vi tjente ca. 18 kr. Vi fik dog nogle konkurrenter. Rundt om i lejren skød træheste op, men da en norsk spejder faldt ned og brækkede armen, gik de i sig selv igen. Selveste lejrslægen var nede og sige god for vores.

Hiken, der strakte sig fra mandag middag til tirsdag middag, vil blive husket af alle. Særlig Fasaner, der gik vild i fjeldet og overnattede i en sæterhytte. De lavede, da de ikke havde rabarber nok til suppe, rabarber- plus blåbærssuppe. Uhm — uhm. Ærgerligt, at der ikke er ret mange blåbær i Østjylland.

(Læs videre side 176)

Etter THE SCOUTER bringer vi her en plan over jubilæumsjamboreen.

2.klasses prøven

Ved ATLI, PLØK og SKOTTE

I dette og de kommende numre af »Spejdernes Magasin« vil vi henvende os til de mange nye spejdere, som skal i gang med 2. kl. prøven. Vi vil nemlig gennemgå 2. kl. prøven, fortælle hvilke krav, der stilles, og sætte dig på sporet, så du kan løse de forskellige opgaver. Hvis du altså ikke er 2. kl. spejder, så følg med i vor gennemgang, og du vil snart kunne pryde din uniform med 2. kl. mærket. Og så går vi i gang!

1) SPEJDERTID:

- Have været spejder i mindst 4 måneder.
- Have deltaget i mindst 20 møder og 10 ture og have vist orden, disciplin og præcision samt god spejdermæssig opførsel i det daglige arbejde i patrulje og trop.

Der er ikke noget i vejen for, at du, så snart du har bestået spejderprøven, kan gå i gang med 2. kl. prøven. Du behøver altså ikke at vente fire måneder efter bestået spejderprøve, før du spekulerer på 2. kl. prøven. Gå du blot straks i gang med den, for der vil nok hænges fire måneder, inden du er igen 2. kl. prøven.

Inden du har taget 2. kl. prøven, skal du have været med til mindst 20 møder og 10 ture. Det er klart, at både patrulje- og tropsmøder tæller med her. Det samme gælder for turene. Men ikke nok med at du har været med. Du må også have bevist, at der er en rigtig spejder i dig. Er du sjusket med dig selv og hvad du foretager dig, og kan du ikke forstå at indordne dig under andre og samarbejde med andre og måske endda også er upræcis, ja, så er der ikke håb om at komme gennem 2. kl. prøven. Vi håber ikke, at du er i besiddelse af så mange unoder, for så får du travlt med at forbedre dig! Men er der blot en af tingene, det kniber med, så tag dig selv i nakken, så dine kammerater kan være til-

fredse med dig. De fleste drenge vil have let ved at klare denne del af prøven. Du forhåbentlig også.

2) NATIONALT:

- Kunne »Der er et yndigt land« og første vers af »Kong Kristian«.

Det er vel endda sandsynligt, at du allerede i skolen har lært vor nationalsang og vor kongesang. Men skulle du ikke være helt sikker, kan du blot slå op i din spejdersangbog, hvor du vil finde dem begge, og så gælder det blot om at lære dem.

- Lave en billedsamling af kongen, dronningen, tronfølgeren, statsministeren, Baden-Powell og spejderchefen samt kende navnene på statsoverhovederne i Norge, Sverige, Finland og Island.

Med vilje har vi ikke villet afbilde ovennævnte personer, for så havde du jo allerede en billedsamling, og det ville være for billigt at komme til den. For de første fire personers vedkommende vil det ikke være vanskeligt at finde billeder i aviserne eller i ugebladene. Det er blot at gå på jagt efter nogle aviser og blade, så vil du sikkert hurtigt have de ønskede billeder. Derimod vil det nok ikke være så let at finde Baden-Powell og spejderchefen i aviserne. Gamle numre af »Spejdernes Magasin« vil kunne hjælpe dig, ellers har du muligheden for på Depotet at købe de ønskede billeder — og de er fine.

I Norge og Sverige er statsoverhovederne begge konger, nemlig Haakon VII og Gustaf VI Adolf, medens statsoverhovederne i Finland og Island er præsidenter, og det er Juko Paasikivi og Asgeir Asgeirsson.

c. Kende Dannebrog.

1) Sagnet:

Sagnet vil fortælle, at vi fik vort smukke flag under Valdemar Sejrs korstog til Estland i 1219. I slaget om Reval så det en overgang alt

andet end godt ud for den danske korschær, idet den var truet fra alle sider af fjenden. Men pludselig dalede korsfanen ned over den danske hær, og man hørte en stemme forkynde: »Jo højere det løftes — jo nærmere sejren.« Se det gav de danske styrker nye kræfter og mod, og de gik nu frem under korsbanneret og sejrede.

I mange år gemtes det første Dannebrog, og kun ved særlige højtidelige handlinger som kongehydninger og større nationale fester kom det frem. Korset kom først ind i rigsbanneret under Valdemar Atterdag, som fulgte, at hans genrejsningsarbejde for riget kun kunne lykkes, om han havde korset med i rigsbanneret.

Det fortælles i øvrigt om den gamle fane fra Estland, at kong Hans havde fanen med på det uheldige tog til Ditmarsken, det var år 1500. For at forsvare fanen svøbte en fændrik den om livet, men uheldigvis blev han taget til fange, og Dannebrog blev senere ophængt i Wöhrden kirke. Herfra lykkedes det senere Johan Rantzau at tilbageerobre Dannebrog, som nu blev ophængt i Slesvig kirke. En gammel historieskriver beretter i det 17. århundrede om, at det »endelig af alder faldt ned og gik tabt«.

Under Christian IV indførtes splitflaget, sådan som det kendes i dag. Det er forbeholdt statsmyndigheder og statsinstitutioner og enkelte private institutioner, som har fået særlig tilladelse dertil. Vi kan således nævne søspejderne i vort korps, som må føre splitflag fra deres fartøjer.

Det almindelige Dannebrog kaldes også handelsflaget. Reglerne for dets udformning blev givet i 1748.

2) Dimensioner samt forhold mellem flagstang og flag.

Du vil på tegningerne kunne se, hvorledes forholdet skal være mellem korset og den øvrige del af flagdugen. Bemærk forskellen mellem handelsflaget og splitflaget.

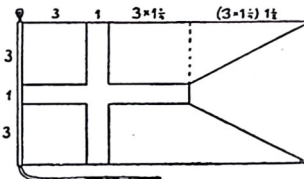
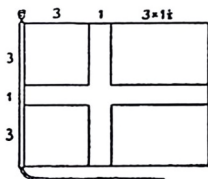
Endvidere vil det af tegningerne fremgå, hvordan forholdet er mellem flag og flagstang. Også flagstænger på huse er medtaget.

3) Vise hvorledes og vide på hvilket tidspunkt man hejser og nedhaler et flag.

Flaget hejses kl. 8, dog ikke før solopgang. Det nedhales ved solnedgang. Det må aldrig være hejst efter solnedgang.

De to spejdere, der skal hejse flaget, træder hen til flagstangen.

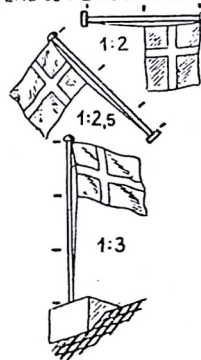
Dimensionerne i længden:
3 - 1 - 4½ for handelsflaget og
3 - 1 - 3¾ - 3¾ x 1½ for splitflaget.

Her holder den ene det sammenrullede flag foran sig med begge hænder. Den anden spejder binder flaglinen til flagets hvirvel og stjernt. Derefter hejses flaget langsomt, medens troppen synger første vers af »Der er ingenting, der maner«. Det bemærkes, at flagets hvirvel skal nå helt op til flagknoppen, inden hejselinen fastgøres. Nedhalerinen slækkes så meget, at flaget kan veje frit. Inden de to spejdere går tilbage til deres plads i rækken, hilser de for flaget, idet de samtidig træder et skridt tilbage.

Nedhalingen sker i et roligt og jævnt tempo. Også her er der to spejdere. Pas på flaget ikke når at røre jorden. Den tomme line vikles en 3—4 gange om flagstangen, og ved fastgøringen skal linen

FORHØDET MELLE
FLAG OG FLAGSTANG

slækkes lidt, idet fugtighed i luften får flaglinen til at trække sig sammen.

Når der skal flages på halv stang, skal flaget hejses helt op til flagknoppen, inden det sænkes ned til cirka halvdelen af flagstangen. Det omvendte sker ved nedhalingen. Når bisættelse har fundet sted, hejses flaget på hel stang.

4) Kunne første vers af »Der er ingenting, der maner« og verset »Fra himlen er du faldet«.

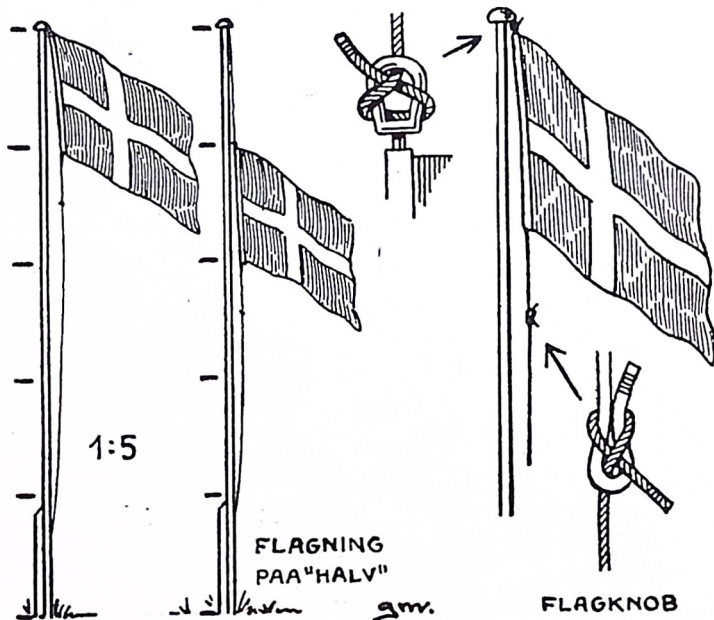
Begge findes i spejdersangbogen, og kan du dem ikke, så er der ingen anden udvej end at sætte sig ned og lære dem.

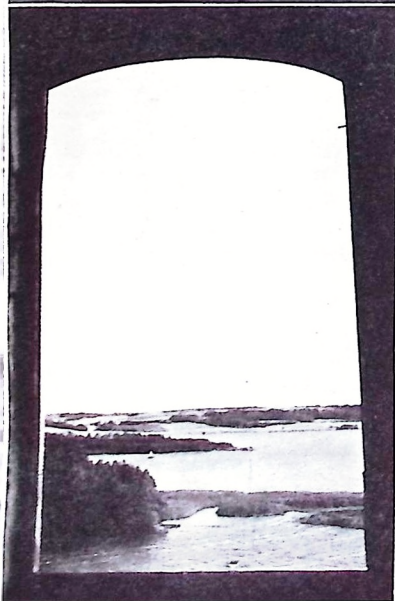
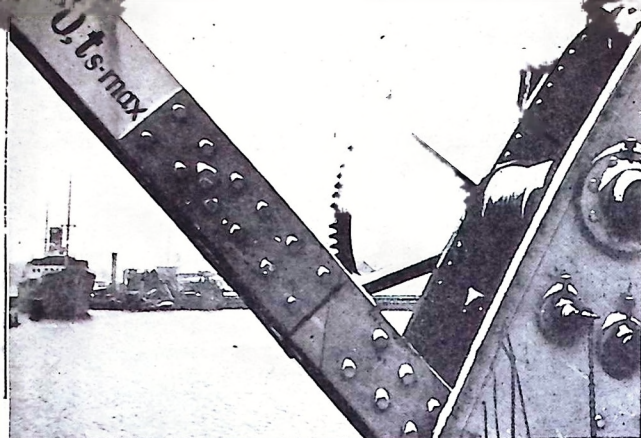
d. Tegne og farvelægge følgende landes flag: Færøerne, Finland, Sverige, Norge, Island, USA, England, Holland, Belgien, Frankrig, Schweiz, Tyskland og Rusland.

Det ville blive en meget bekostelig historie, om vi her skulle bringe disse flag i farver, så vi må nøjes med at henvise dig til flagtavler i f. eks. leksika og Politikens Hvem-Hvad-Hvor.

Klem blot på, og så går vi videre med 2. kl. prøven i næste nr.

FLAGKNOB

Magasinets fotokonkurrence 1956

Gruppe 1: Instruktive billeder.

1. præmie: Klaus Pallesen, København.
2. præmie: Klaus Holch, Horsens.
3. præmie: Benny Pedersen, Aarhus.
4. præmie: Torben Petersen, Horsens.

Gruppe 2: Situationsbilleder.

1. præmie: Benny Pedersen, Aarhus.
2. præmie: Niels Hald, 5. Godthaab trop.
3. præmie: Birgit Jørgensen, København.
4. præmie: Jørgen Just Rasmussen, Erik Menveds trop.

Venstre side: Foroven og nedefter: Jørgen Thomsen, Gruppe 3. — 2. præmie. Niels Jørgensen, Odense. — Ekstrapræmie. Gunner Søborg, Gruppe 3. — 5. præmie.

Gruppe 3: Landskabsbilleder.

1. præmie: Niels Soelberg, Birkerød.
2. præmie: Jørgen H. Thomsen, Esbjerg.
3. præmie: Ole Hou Hansen, Næstved.
4. præmie: Klaus Berth, 6. Sønderbro trop.
5. præmie: Gunner Søborg, Klejs.

Gruppe 4: Portræt.

1. præmie: Jørn Daugaard Pedersen, Hjørring.
2. præmie: Claus Olesen, 6. Sønderbro trop.

(Udsigt over Wien): Preben Bøving. — Ekstrapræmie. (Fjeld): Niels Soelberg. Gruppe 3. — 1. præmie.

Deltagere over 18 år.

1. præmie: Heinrich Wolters, Toftlund.
2. præmie: Henning Birch Jensen, Struer trop.
3. præmie: Bendt E. Nielsen, Tønder.
4. præmie: Sven Loch, Nakskov.

Ekstrapræmier:

Niels Kr. Jørgensen, Odense.
John Brinck Møller, København.
Heinrich Wolters, Toftlund.
Sven Loch, Nakskov.
Henning Birch Jensen, Struer trop.
Tommy B. Schmidt, Fuglebakken.
Preben Bøving, 1. Absalon.

Højre side: Foroven og nedefter: Heinrich Wolters, Ældste gruppe. — 1. præmie. Niels Hald, Gruppe 2. — 2. præmie. Sven Loch, Ældste gruppe — 4. præmie.

Med 1. Absalon, HKD, til jamborette i Norge

Troppen har i år fortsat sine jamborette-traditioner med en 4-nationstropp i det norske højland. Troppen deltog med 32 mand, hvilket er så godt som hele troppen. Blandt disse 32 var undertegnede rådsformand, der som gammel spejder i troppen og en periode dens fører, i de senere år har deltaget i troppens sommerlejre, hvilket giver samarbejdet mellem førere og råd en særlig intim karakter og en kolorit, der har været til glæde for alle.

Jamboretten var et gensyn med deltagere i troppens jamborette ved Vålse Vesterskov, Falster, i 1954: 37. Oslo, under ledelse af TF Einar Gjærum — Sgt. Michael Scout kår, Malmö — og Gau Sankt Kilian, Würzburg, fra det katolske spejderkorps »Sct. George«, der er Vesttysklands største (af 3 korps). Ialt 89 deltagere.

Efter ankomsten til Oslo med »Kronprins Olav« søndag morgen kl. 7½ modtoges vi af vor værtstrop, 37. Oslo, og rejste straks videre nordpå, ca. 150 km med tog til Dokka, herfra videre i rutebiler mod lejrpladsen i Nord-Torpa, ca. 30—35 km fra Dokka. Undervejs sattes drengene af forskellige steder, for — opdelt i 4 »vandrelage« med patruljer fra hver nation — under ledelse af en norsk patruljefører at bevæge sig ad forskellige ruter mod lejren, hvor de skulle ankomme tirsdag aften kl. 18.

Rovere og førere tog direkte til

lejrpladsen for at indrette lejren. Jeg tror, det for alle os danske var en »helt ny fornemmelse« at komme så langt væk fra civilisationen som her på dette sted. Da vi mumlede noget om den nærmeste købmand, oplyste den uforlignelige spasmager, der fungerede som kontakthand, at sådan en var der 100 km til her i vildmarken! Helt så galt var det nu ikke, men det tog dog nogle timer for den, der havde det job at tage til købmanden.

LEJRPLADS I SMUK NATUR

Lejrpladsen var valgt med omhu af vore værter; den kaldes »Skivvolden« og er af en i Norge ret usædvanlig bredde i bunden af de mange furer, de fleste norske fjeldformationer danner; oftest går der en strid elv i bunden mellem langstrakte fjeldkæder, overalt bevokset med tæt nåleskov, varieret med birk, og det er få steder man finder vandrette plateauer, egnet til større lejrsmalinger. Alt skråner, og det er skønt, men ubekvemt. »Skivvolden« ligger ca. 800 m. o. h., og det højeste punkt på det smukke Synnfjell, der ligger i Valdres-distriktet (ca. hundrede km fra Gudbrandsdalen) er 1414 m. Herop sendtes patruljerne senere på forhindre- og orienteringsløb, og alle nød det smukke syn af lejren og dalen, hvorigennem slyngede sig en bred bæk, der stedvis bruste kraftigt som en rigtig elv og kunne

være vanskelig nok at komme tør over, når man skulle til skovs for at fælde træer.

Fældning af alle udgæede nåletræer samt alle løvtræer (birk) efter behov var tilladt uden videre dikkedarer, og man følte sig som nybyggere i »the wild west«, når man gik til skovs med sav og økse.

Helt vildt var her naturligvis ikke — grundene havde ejere, og et par »gårdbrugere« boede i vor nærhed — og som tak for venlig imødekommelse udførte vi et par steder lidt høstarbejde. Mærkede heste, køer og geder gik løst om i terrænet og gjorde sig til gode med hvad naturen bød på af føde; det hændte også, et af dyrene stak hovedet ind af en teltdør og sagde et og andet. Morgenen og aften gik de flokkevis ud og hjem, følgende førerdyret med bjælden under halsen. Længe efter hjemkomsten har vist alle, der har rejst i bjergegne, denne malmklingren i ørene som en kær minde om bjerglandets idyl.

Snarest efter ankomsten gik førere og rovere fra alle 4 nationer i gang med indretningen af lejren; med hakker, skovle og noget besvær gravesdes kælder til madvarerne (kabys), solidt overdækket, og af granlægger og store presenninger byggedes på indianervis en »tee-pee« med bål i midten til tørring af spejdere og deres beklædning — det regnede ofte og længe i den 10-dages lejrperiode, så tørring af strømper og fodtøj hørte til dagens orden. Tirsdag aften ankom vandrelagene — dyngvåde, men i højt humør; uden betænkeligheder pjaskede de gennem bækken over til lejrpladsen, skønt der lidt derfra var lagt nogle stammer over. Terrænet var vanskeligt at holde tørt, da grundfjeldet ligger ret tæt under overfladen, så vandet er længe om at ledes bort; men smukt er der. Hurtigt slog patruljerne lejr, og vandrelagenes sammensætning bibeholdtes også på lejrpladsen.

LEJREN ABNES

Onsdag morgen åbnedes lejren officielt ved en parade; under fanfarer gik 4 nationers flag til tops på en af tyskerne smukt udført »4 i et«-sammenstilling af flagstænger, og faner og standere placeredes på stedet, midt mellem de to tee-pee'er. Den tyske fører, der er grafiker, havde fremstillet et smukt jamborettemærke i blå stof — motiv: vikingeskib i hvidt med spejderlilje i sejlet, og hvid skrift. (Læs videre side 176)

Spejderne hjalp til med høsten hos »gårdbrugere« i nærheden af lejren.

KAKTUS-patruljen

Det var allerede godt mørkt, da vi ankom til hytten, som vi havde lånt af en gammel fisker, som vi traf på en tur i foråret og blev fine venner med.

Stubbe var lige ovre for at hente nøglerne hos ham, og vi håbede kun på, at han ville skynde sig, da det blæste godt, og blæsten var kold. Lidt efter så vi da også en lygte, der nærmede sig, og da lygter jo sjældent kommer alene, mente vi, at det måtte være Stubbe, der kom. Ja, det var det heldigvis, og snart var bagagen inde, og vi sad bænkedede omkring et meget stort egetræsbord med dampende varm te i vore krus. Medens vore klemmer gled ned, sørgede Spurt og Krølle for, at ilden i pejsen voksede sig stor og varm.

En god rebstige uden brug af træ. Træene anvendes som vist på tegningen. Husk at binde de 2 knob skiftevis

HER ER EN ANDEN MÅDE, HVOR KNOBENE OGSÅ SKAL BINDES SKIFTEVIS

Det var en typisk fiskerhytte med garn, glaskugler og andet fiskegrej. I det ene hjørne lå en bunke tovværk og i det modsatte nogle hængeskøjler, som vi lige-frem glædede os til at skulle sove i.

Anbring trænet med passende mellemrum og benyt ét af disse to knob-med Rundtørn om tovet under trænet

Som vi sad og hyggede os, bankede det pludselig på døren, og ind kom den gamle fisker. »Nå, drenge. I sidder rigtig og får en sludder i kvæld, hva'?'« Har I noget imod, at jeg hiver ankeret ud for en stund og slår mig ned hos jer?»

Det havde vi selvfølgelig ikke, og Gamle Jens, som vi skulle kalde ham, underholdt os med en masse historier fra sit lange liv på søen. — Og sikke en masse forskellige knob han kunne, og en smart måde at binde dem på! Vi havde svært ved at følge med.

Men hvad der interesserede os mest var, da han lærte os at lave rebstiger — nogle meget fine med trætrin. Men han lærte os også at lave rebstiger uafhængige af, om der var træ til trin på stedet, ved at anvende nogle bestemte knob. Så behøvede man kun to lange reb og så blot skifte med knobene fra side til side. Vi tegnede de forskellige knob og metoder ned for at kunne huske dem til en anden gang. En skitse er bedre end mange ord.

Han sluttede med at bemærke, at det slet ikke var let at benytte en rebstige. »Gå derfor langsomt, sæt skoene fast ved hælen (under svangen) på hvert trin og husk at fæstne stigen fornedent!»

Han ønskede os godnat, og vi havde noget at tale om, medens vi hang i køjerne. Det var skægt, vi faldt næsten allesammen ud et par gange.

Med spejderhilsen

Kaktuspatruljen.

Alle tolv

Biju, Ole Nydorff,
4. Skjoldunge flok.

Rikki, BF Mogens Spangenberg,
Sct. Jørgens flok, Svendborg.

Denne musikalske ulveunge kan du møde i Godthaab divisionens orkester, hvor et par kvikke ulveunger har fået lov til at være med.

30 km tur.

13 ulve fra Vifiel's flok gennemførte 30 km turen i juni i passende temperatur og uden nedbør.

25 ulve fra 3. Ø's flokke

gik på 30 km tur, 50 poter sprang afsted. Efter 12 km 10 minutters hvil og 50 stk. tyggegummi. Efter 18 km frokost: 167 stk. mad og 50 kopper the. 25 km: 50 ømme poter og 50 æbler. 30 km: 25 stk. 30 km plader og 25 glade ulvesmil.

Kilau.

DE FLESTE BØRN OVER 5 ÅR

er ikke vaccineret imod stivkrampe. Hvordan er det med dig? Du bør snarest indhente det forsømte. Tal med far og mor om det.

BISPEBJERG FLOK OG MOSEFLOKKEN

har været på sommerlejr ved Vejle fjord i tiden fra 1. august til 10. august. Sommerlejren gik under mottoet »Stoubyjamborette«, idet vi havde gæsteulve med fra Bjerg-flokken, Sct. John fra Godthaabs-divisionen og 6. Sundby flok. Vi oplevede en utrolig masse spændende ting, vi var inddelt i 2 stammer, den afrikanske og den indiske, med henholdsvis Knud og Bonzo som førere. Vores madtanter kaldte vi for Tante Sus og Tante Nap. En dag havde vi fodboldkamp mod Kildebjerg børnehjem, vi ulve vandt med 5—1, bagefter holdt vi garden-party for vore gæster, endvidere mødte vi »spritsmuglere« i skoven og havde nogle mægtige gode lejrball og en stor tantefest.

Da vi kom hjem fra sommerlejren, inviterede vi vore forældre d. 19. august til forældreskovtur. Her mødte 25 forældre op trods dårligt vejr, ulvene dømte i alle opgaver selv opførsel. Vi var strenge, men retfærdige. Forældreløbet foregik som en lille ulveturnering om formiddagen, derefter spiste vi frokost og så lige et par glimt af europamesterskaberne i vandskiløb på Bagsværd sø. Om eftermiddagen havde vi ulvelege, men I kan tro, vore forældre holdt ud, selv om regnen silede ned til sidst. De sagde nemlig: »En ulv giver aldrig tabt.«

Bekko.

1. GRINDSTED FLOK

har været på 30 km vandring. Alle deltagere fuldførte.

JUNGLEBRØDRENE

fra Birkebeinerne har med en deltagelse af 14 ulveunger gennemført 30 km vandringen. Her ovenover ser du de 13 af dem, som er blevet fotograferet ved en anden lejlighed.

Mo-ar! Jens har vendt sin hagesmæk forkert!

LØVEN ER LØS—

FORTÆLLING AF ROBERT FISKER . TEGNINGER: THORA LUND

»Det er Smør, han har nok hittet den!« hviskede Bolle, »det lyder, som om han er et sted ovre ad engen til!«

De stak i rend ind gennem skoven. Endnu en gang lød fløjten og overbeviste dem om, at de havde den rigtige retning.

»Bare den nu ikke æder ham!« gispede Bolle, da de havde løbet et stykke tid uden at se noget til Smør.

Kalle ville svare, men fik i det samme øje på Smør, der dukkede frem bag et træ og ivrigt vinkede ad dem.

»Kan I se det hasselkrat derovre?« hviskede Smør med rystende stemme, »der er den, — jeg så den, lige før I kom, — se nu, — se der —!« Hans udstrakte arm rystede som en gren i stormvejr, men da der kun var det samme hasselkrat, var de ikke i tvivl om, hvor de skulle se hen.

»Ja, minsandten så!« stønnede Kalle, »se der, Bolle, se det gule bæst!«

Man kunne tydeligt se dyrets gule krop mellem buskadsets virvar af grene og blade. Drengen kravlede nærmere på alle fire, men sprang op og styrtede tilbage til træet, da en hul brummen i det samme trængte sig ud af kratet.

»Smør, — du er den, der løber hurtigst!« hviskede Kalle, »stik over til cirkus og få dem herover med det samme!«

Smør nikkede, stirrede endnu en gang hen mod hasselkrattet og stak så i susende rend hen ad vejen.

I et kvarter var der stilhed og ingen fare. Kalle og Bolle fattede mod og kravlede nærmere hen til kratet. De kunne høre uhyret rumstere derinde.

»Se!« hviskede Bolle med rædsel

i stemmen og pegede på en blodplet på skovstien lige ud for kratet.

»Ja, og der — — og der!« Kalle udpegede endnu nogle blodpletter,

som tydeligt viste dyrets vej hen ad stien og ind i buskadset, »den ligger nok og æder byttet derinde!«

I det samme lød der en voldsom støj derindefra og en truende brummen, og drengene sprang af sted som små hjorte og entrede op i en gammel, kroget eg lidt derfra. »Der kommer nogen!« udbrød Kalle, »det er nok folkene fra cirkus!«

En mand kom til syne på stien, fulgt af en anden mand. Den forreste havde et reb i hånden. Kalle og Bolle lod sig i en fart glide ned fra træet og løb mændene i møde. »Den er derinde!« forklarede Bolle og pegede mod kratet.

»Er den det, — det var storartet, min dreng!« sagde ham med rebet, »kom her, Kristoffersen, — du går

lige ind og får den jaget herud, så jeg kan få rebet på den!

Kalle og Bolle stirrede lamslæde efter Kristoffersen, som brasede ind i krattet. De ventede at høre hans lykkelige skrig derinde fra hvert øjeblik. Nu lød der et farligt spektakel, og de kunne høre Kristoffersen sige noget. Støjen blev kraftigere og kom nærmere, og drengene trak sig uvilkarligt lidt tilbage. Så bøjedes grenene til side, og Kristoffersen kom ud, trækken- de en stor tyrekalv efter sig.

»Vi må have den hjem og have det ben forbundet« udbrød Kristof- fersen, »den må have revet sig på pigtråden, såret bløder temmelig stærkt!«

Manden med rebet trak sin pung op af lommen og stak Kalle en to- krone.

»Værs'god, her har I en skilling for jeres hjælp!«

Kalle sansede lige at sige tak. Da de to mænd trak af med kalven, stod han og Bolle endnu og så me- get lidt intelligente ud.

På vejen hjem mødte de Smør. »De havde fanget løven!« mumlede han slukøret, »og da jeg sagde, at det passede ikke, for vi havde også fanget den, smed de mig ud af stal- den!«

»Det var ingen løve, det var en kalv!« forklarede Kalle, og Bolle fortalte om de to mænd og tyre- kalven.

»Den er fin,« jublede Smør, »den er fin — sagde I to kroner, — så kan vi komme i cirkus alle tre og endda få 50 øre til overs til slik!«

Da de om aftenen så cirkusløver- ne optræde bag gitteret i manegen, hviskede Bolle: »Det var nu allige- vel godt, at den løve var en kalv!«

Robert Fisker.

VOSS-LEJREN

(fortsat fra side 166).

Rundt i lejren var der oprettet boder, og på lejrtoilet var der spejderdepot, hvor man kunne købe næsten alt, undtagen selvføl- gelig kort og frimærker, det eneste vi havde brug for. De var næsten altid udsolgt, og stillede man sig i køen, når der var kommet ny for- syning, kunne man måske være så heldig at komme til at stå bag ved

ham, der fik det sidste frimærke og det næstsiste kort!

Onsdag aften gik vi til det sidste lejrball. Det var meget højtideligt. Efter underholdningen fik spejder- chef Brekke overrakt kongens for- tjenstmedalje i guld, derefter over- drog han meget højtideligt hvervet som spejderchef samt forbundets fane til Bernhard Müller. Lidt efter lidt tændtes de stearinlys, vi havde fået udleveret, og de 6000 spejdere stod i den mørke aften med hver et lys tændt. Vældig flot. Vi tog fra lejren om fredagen og overnattede på en skole i Hønefoss. Her fik vi turens største overraskelse. Vi kunne få varmt brusebad. Næste dag tog vi til Kongens Utsigt, hvor vi kørte 1250 m i svævebane. Der- efter kørte vi i bus til Oslo og gik ombord i »Frederikshavn«. Kl. 15 kom vi til Århus, hvor vore foræl- dre stod med lommestørklæder, tå- revædte øjne og ventede på deres søde små drenge, der havde været hjemmefra på en f.f. tur i 17 dage. Riis.

NORSK JAMBORETTE

(fortsat fra side 172).

Dagen sluttede med fælles lejrball — andre aftener holdtes gruppevis lejrball eller man samle- des i teltene i syngende og spillen- de grupper. Lejrchefen, Einar Gjæ- rum — kaldet »Langen« — åbnede det første lejrball, i hvis ild der først var kastet en aske- og brænde- rest fra »Jamborette Vålse«. Efter det sidste lejrball samledes rester sammen til næste jamborette, som aftaltes at skulle finde sted i Tysk- land i 1958. Siddende på hug med en hånd udstrakt mod bålet frem- sagde lejrchefen disse smukke ord:

Som flammene peger oppover, så være våre idealer.

Som grå aske svinner hen og blir til intet,

så være våre feil.

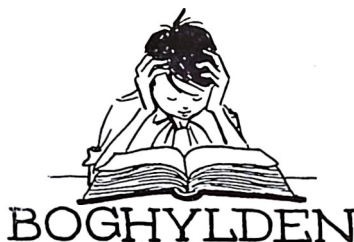
Som den gode ild varmer kretsen om bålet,

skal vårt brorskap varme verden over.

Leirbålet er åpnet.

Vore norske venner var hver for sig glimrende kammerater og må siges at have løst deres opgave som arrangører af jamboretten udmær- ket.

Chr. Wedervang.

SCOUT FIELD BOOK
(kr. 14,00. Boy Scouts of America).

Vi anbefaler gerne denne fortrin- lige amerikanske spejderhåndbog, som er på ikke mindre end 540 si- der, hvoraf knapt halvdel er hel- ligt instruktive fotografier og teg- ninger. Hvis du har læst engelsk i to-tre år, kan du med forståelse klare denne bog. Bogen er natur- ligvis i første række beregnet til amerikanske spejdere, men den vil give enhver spejder herhjemme mange gode ideer, ligesom megen viden kan hentes heri. Bogen er ganske vist ikke billig — men julen nærmer sig, lad den komme med på ønskesedlen!

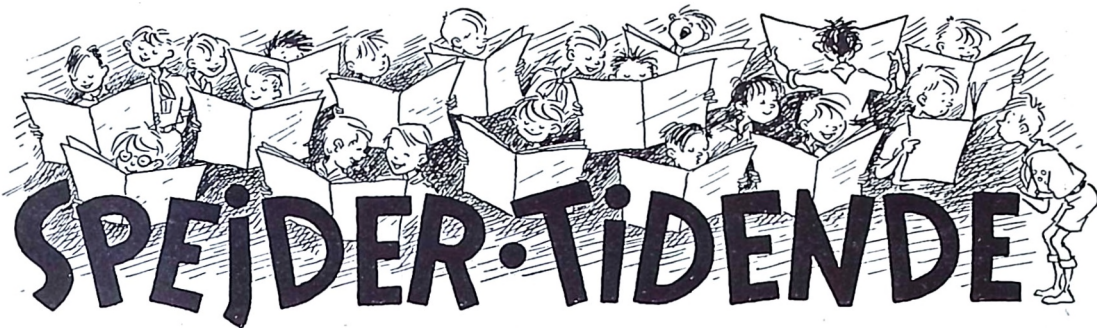
Rudyard Kipling: Eventyr.
(kr. 7,75 hft. og kr. 10,00 ib.
— Gyldendals Ponybøger).

Kipling er en god fortæller, og du hører her blandt andet om, hvor- dan næsehornet fik sin runke hud, om katten der gik sine egne veje, og om hvordan elefantungen fik sin snabel. Kipling har selv illustreret. Det bemærkes, at Gyldendal har startet en ny serie børnebøger, »Po- nybøgerne«, som foruden at ud- mærke sig med gode forfattere også har det fortrin, at den indbundne bog fremtræder meget smukt og til- talende. Disse bøger vil givet blive eftertragtet som gavebøger.

Selma Lagerlöf: Niels Hol- gersens mærkelige rejse gen- nem Sverige. (kr. 7,75 hft. og 10,00 kr. ib. — Gyldendals Ponybøger).

Har du ikke tidligere læst den, bør du opleve mange spændende ting sammen med Niels Holgersen, bjørnefar, ørneungen Gorgo og Morten Gase.

DEPOTET HAR DEM!

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

SOLDATER KLANEN

Det er ikke kun en omstilling af ord, når vi ovenfor kalder SOPA soldater klanan eller sopa klanan, der ligger en mening bag ved denne mere forståelige betegnelse.

Tanken om sopa arbejdet går mere og mere hen mod det arbejde, der går for sig i roverklanen.

Naturligvis kan der ikke serveres et rent roverarbejde for de indkaldte sopafolk, men store dele af roverprogrammet kan med udbytte bruges i arbejdet med soldaterne.

Når du, der snart står overfor din indkaldelse, kommer til din garnisonsby, bør du forud orientere dig om hvem, der er SOPALEDER i denne garnison, og straks efter at du har fået udgangstilladelse begive dig til hans bopæl og bede ham fortælle dig om det igangværende arbejde, eller dersom et sådant arbejde ikke er igang, da bede ham sætte dig i forbindelse med den stedlige klan, eller dersom du vil yde hjælp som fører, da evt. sætte dig i forbindelse med troppepen.

Der er ingen, der venter en indsats af dig, alle er klar over, at du nærmest kommer for at hygge dig sammen med rovere eller spejderførere.

Hør du til dem, der benytter indkaldelsen til at trække dig ud af spejderarbejdet, så kan vi også forstå dette dit skridt, du har måske længe følt dig spejdertræt, men tænk venligst sagen godt igennem.

Dersom du vælger at fortsætte dit spejderarbejde i soldatertiden,

gennem at melde dig til sopalederen i din garnisonsby, vil du opnå et virkeligt udbytte af din fritid under indkaldelsen — sopabevægelsen venter som sagt kun det af dig, at du skal føre en hyggelig tilværelse i selskab med unge mænd, der deler de samme interesser som du, og det skulle man tro, enhver gammel spejder kunne finde interesse i.

Du har også mulighed for at holde kontakten vedlige med din gamle klan eller trop igennem tilsendelse af tropsblade og meddelelser om særlige begivenheder i din by, og ud over det ved du jo, at du kan få »Spejdersport« tilsendt gratis i hele din soldatertid, — var det alligevel ikke nok ulejligheden værd at melde sig til sopa straks efter indkaldelsen?

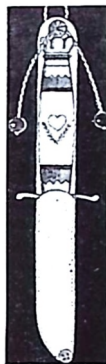
SOPABUREAUET, adrs. Gottfried Preysz, Finsensgade 60, Århus, giver dig alle de oplysninger om SOPA, du måtte ønske.

g.

ER DU DETEKTIV?

I september nummeret af Spejdernes Magasin omtalte vi tabet af en dolk. Du ser den her. Den er ca. 20 cm lang. Klinge er af trædstål, og skeden af hvidt læder. Den har messinggreb og parerstænger.

Har du set denne dolk eller hørt den omtale, sæt dig da i forbindelse med redaktøren. — Finderen vil af ejeren modtage en ducpr.

6. og 7. AARHUS TROP

fejrer begge i disse dage deres 25-årige beståen ved afholdelse af tropsfester.

Det er morgen — hornet lyder! Og det lyder ud over Høje Sandbjerg grunden, hvor korpsets nye førercenter »Collegium« snart skal indvies af København og Frederiksberg distrikt.

2. HOLTE TROP

har i sommer i 14 dage været i England på besøg hos frændetroppen, 2. Wellington. Byen Wellington (13.000 indbyggere) ligger i Shropshire, ca. 50 km NV. for Birmingham.

Rejsen til England gik over Hamborg, Köln, Ostende, Dover til London, hvor vi blev modtaget af nogle af førerne fra Wellington-troppen; de var vor turistførere i London, hvor vi opholdt os i 2 dage og havde vor lejr i Gilwell Park.

Vi så Westminster Abbey, Sct. Pauls katedralen, Tower og sidst, men ikke mindst Madame Tussands berømte vokskabinet.

På vejen til Wellington gjorde vi ophold i Oxford, hvor vi så nogle af de skønne gamle kollegier, som udgjorde en del af universitetet. Også i Stratford-on-Avon gjorde vi holdt, og her blev der tid til en kanotur på Avon-floden. Endelig kom vi så til Wellington og til lejrpladsen, som lå ved The Wrekin, et bjerg syd for byen.

Den første aften, vi var der, blev vi overfaldet, først af hvepse (en af patruljerne havde slået teltet op lige i nærheden af et hvepsebol!), dernæst af torden, og endelig styrtede regnen ned, så vi havde det rigtig hyggeligt!

Men næste morgen var det fint vejr, og vi gik straks i gang med indretningen af lejren, hvor vi lå i 9 dage. Iøvrigt fik vi i de 9 dage regn hver eneste dag.

Vi besøgte et rigtig gammelt og typisk engelsk slot, var nede i en kulmine, besøgte byen Shrewsbury, som lå ca. 16 km fra Wellington, og var på en heldagstur i Wales, hvor vi skulle have bestegt det 1100 m høje bjerg Snowdon, men p. g. a.

Danske spejdere beundrer engelsk garder.

tåge lod dette sig desværre ikke gøre.

En dag var vi byen Wellingtons gæster og marcherede gennem byen med fuld musik, leveret af vort udmærkede tropsorkester. Byen gav middag for os, og vi blev fotograferet til aviserne.

Bagefter besøgte vi et jernværk, og efter rundgangen her fik vi rigtig stærk, engelsk the med masser af sandwiches til.

Efter lejren var vi indkvarteret 2 dage i de engelske spejders hjem og blev her meget, meget gæstfrit modtaget.

Her fik vi engelsk mad, så det kunne forslå noget, bacon, æg og melon om morgenen, foruden the og ristet franskbrød.

Vi var også til gudstjeneste, den ene gang i lejren og den anden i kirken i Wellington, og det var en meget stor oplevelse, da en engelsk gudstjeneste er så forskellig fra en dansk.

Det var en aldeles pragtfuld tur, og vi kom hjem med en mængde indtryk og oplevelser rigere.

Gunnar.

2. Holte trop fotograferet i Wellington.

TOLV PUND EFTERLYSE

Spændende havde, det været, og gensynet var strålende, da troppens patruljer og skovmandshold mødtes på lejrpladsen nær Fåborg. Alle havde morsomme oplevelser at berette om, og aftenen gik, før vi havde fået udvekslet de nyheder, som pressede mest på. Vi kunne igen nyde samværet med hinanden. I forvejen havde vi aftalt at mødes på lejrpladsen om onsdagen for spejdernes vedkommende og om torsdagen for skovmændenes.

Patruljer og skovmandshold fik udleveret 3,50 kr. pr. mand pr. dag og måtte så selv klare resten. 3 patruljer valgte at cykle Fyn rundt inden lejren, og en patrulje tog en rundtur i Sønderjylland og kom til Fåborg med Mommarkfærgen.

Skovmændene og assistenterne var delt i 3-mands hold, og de havde tilladelse til at bevæge sig uden for landets grænser. Tre hold tog turen langs den tyske Østersøkyst, med Grossenbrodefærgen til Gedser, derfra over Nakskov, Langeland og Ærø til Fåborg. Et mindre velbeslået hold kørte til Ejderen og tilbage over Mommark, hvorved der sparedes sejlpenge over de lange, ruter.

Ingen skovmandshold eller patruljer måtte følges ad, så det var vidt forskellige oplevelser, vi hørte om, da vi holdt det første samlede lejrball i lejren.

De sidste 2—3 dage lå troppen samlet i standlejr, hvorefter vi trampede de sidste 120—130 km hjem til Juelsminde.

Hvad vi havde ud af det?

En masse arbejde i forvejen. Enhver skulle jo sørge for sig selv, hvad planlægning, pas, spejderpas, veksling af penge o. s. v. angik. Patruljeførerne fik et ansvar, som troppen ikke til daglig kan give dem, og spejderne opdagede, at det betydede noget, at patruljens medlemmer holder sammen.

Skovmændene lærte at stå på egne ben og klare alt selv, så de selv en anden gang ved, hvordan en sådan tur skal tilrettelægges og gennemføres.

Ja, og så var der altså en af skovmændene, som tabte 12 pund. Hans hold havde cyklet ca. 800 km.

—OF.

Lille uddrag af 1. Rødovre trops sommerlejrskrønike.

I foråret ble det fastslået i Bæverpatruljen (P.F. patruljen), at sommerlejren 1956 skulle være en vandrelejr med kærre, og at turen skulle gå til Mols.

Det eneste vi manglede for at kunne efterkomme disse vedtagelser, var kærren!

Det blev hurtigt nedsat et kærreudvalg, som på forbavsende kort tid fik stablet det fornødne materiale på benene for meget små penge, og kærren blev bygget. I en uge blev der hamret, savet, syet pressenning, malet o. s. v., og den 23. juni drog fire mand afsted mod Hundested med kærren — alle spændte på, hvad denne sommerlejr ville bringe.

Bakke ned — og bakke op!

Det blev en mægtig vandretur for de fire, og den 26. juni om morgenen blev alle de øvrige, som kørte med tog til Hundested, modtaget af de fire vandrere på stationen.

Fra Grenå drog vi afsted alle mand, og turen gik nu ind over de smukkeste egne af Djursland. Gennem store skovstrækninger, ad småveje, stier, på fladt land og iblandt kolossale bakker. Kærren bestod de hårdeste prøver, og vi følte os som værende på en ekspedition, der daglig banede sig vej gennem nyt og vildsomt terræn.

Midt i det vildeste Mols slog vi os ned. Lejrpladsen blev snart døbt »Haalene«, beliggende i »de høje graners dal«. Selvfølgelig færdedes vi ikke i Mols bjerge uden at træffe på molboer, og en aften fik vi besøg til lejrbalet, og der var nu ikke den molboehistorie, som ikke blev fortalt.

Inden vi atter brød op, tog vi en heldagstur til Kalø ruin, Rønede samt Kalø forsøgsgård.

DYB-DAVDE-TIL ÆRE(S)-SIDEN

RIDDERE

2. Holte trop
Peter Frederiksen
Orvel Svane
1. Frederikssund trop
PA Per Newermann
Leif Munksgaard
Prins Hamlets trop
SM Erik Bruun

VANDRINGER

- 100 km
Prins Hamlets trop
PF Hans Ring
PF Peter Ernst
PA Bent-Arthur Christensen
- 60 km
1. Rødovre trop
Johnny Bentsen
Flemming Nielsen
Arne Hansen
Thomas Jepsen
Klaus Egebo
Poul Olsen
Erik Persson
Peter Jørgensen

1. KL. SÆJDERE

1. Frederikssund trop
PA Per Newermann
Leif Munksgaard
Jon Little's trop, Hørsholm
Erik Stenfeldt Mathiasen
Prins Hamlets trop
SM Erik Bruun
PF Peter Ernst
Sorgenfri
SM Hans Schou Hanssen
11. Odense trop
PF Peter Løvgrøn
PA Uffe Hannibal

VÆBBERE

- Laksetroppen
Thorkild Christiansen
Ole Sonne
5. Østerbro trop
Nils Lau Jensen
4. Brønshøj trop
PF Jørgen Jensen
Sorgenfri
SM Hans Schou Hanssen

2. Kong Skjolds trop
1b Egholm
Peter Nøhr
Flemming Nøhr
Mogens Lehd
Prins Hamlets trop
PF Henrik Dalgaard
PF Lorentz Tom-Petersen
PF Peter Ernst
2. Sønderborg trop
PF Jørn Ackermann
PF Bjarne Colstrup
PA Leif Autzen
- Kongsvang trop
PA Kaj From Nielsen
Hans Gert Amskou
Per Josiassen
PF Poul Boe Andersen
Villy Kristensen
Knud Dalbøge Andersen
Carl Bjerre Nielsen
1. Rødovre trop
Ole Vind
Knud Jensen
Freddy Petersen
2. Holte trop
Raymond Svane
Skansetroppen
PA Kurt Knudsen
11. Odense trop
PF Peter Løvgrøn
Glamsbjerg trop
PF Jørgen Saro Mogensen

Turen gik over Æbeltoft, den hyggelige og smukke by, og op langs hele østkysten af Djursland tilbage til Grenå.

Jørn.

STRUER TROP

har i dagene 3.—12. august været på vandrelejr på Bornholm. Vore daglige vandring var på 15—20 km, og den første dag gik vi fra Rønne til Hasle, hvor vi fandt en skøn lejrplads ned mod havet. Undervejs besøgte vi en imponerende klinkerfabrik.

Den næste dags vandring blev en stor oplevelse for os alle. Vi startede fra Hasle forbi de idyllisk beliggende fiskerlejer Helligpeder og Vang til Johns Kapel, et interessant klippeparti stejlt ned mod havet. Fra Johns Kapel gik turen langs stranden, hvor vi sprang fra sten til sten, indtil vi nåede Hammershus ruin. Her måtte vi forcere den stejle klippeside for at komme op til ruinen. Overnatning fandt sted i Allinge.

De næste dages vandring gik langs den smukke østkyst med afstikkere her og der, bl. a. opholdt

vi os en eftermiddag ved Helligdomsklipperne ved Rø, hvorfra vi sejlede til Gudhjem. Herfra gik turen ind i landet til Østerlars rundkirke med overnatning i Svaneke. En storslået tur var også vandringen fra Svaneke gennem Paradisbakkerne til Aakirkeby.

Turens sidste etape fra Aakirkeby gennem Almindingen — et pragtfuldt skov- og klippeterræn — med besøg på Rytterknægten til Rønne, hvor vi fandt vor sidste lejrplads, og hvor i spiste de eneste røgede sild på turen, da disse »bornholmere« ikke var til at opdrive på Bornholm! **Hg.**

Jokke

er blevet en meget flittig brevskriver i det forfængelige håb, at hans breve besvares. Så klarer han nemlig de 4 frimærker pr. dag.

- brug julekataloget godt

DET ER SÅ NEMT AT SKRIVE DIN ØNSKEDEL EFTER DET
— OGSÅ TIL DINE ONKLER OG TANTER

Se Skottes anmeldelse
i sidste nummer af
»Magasinet«.

SWEATERS

Depotet kan i år tilbyde nogle meget smukke norske »islændere« af helulent uaffedt garn, lyse med mørkt mønster.

Med rund halsudskæring

8 år	10 år	12 år	14 år	voksne
25,50	28,50	31,50	34,50	37,00 48,00

Med rullekrave

28,00	31,00	34,00	37,00	39,00	52,00
-------	-------	-------	-------	-------	-------

Den norske PEER GYNT sweater

fås med khaki el. mørkeblåt mønster — kun voksne med eller uden rullekrave 46,50—48,50

SKO

Vi fører kun to kvaliteter sko, men de er begge fabrikerede under hensyn til det slid, der normalt sker på drengesko.

Spejder vandresko

drengestørrelser	42,50—46,50
herrestørrelser	50,50

Den nye spejdersko

er noget for sig — prøv den i et af depoterne — vi har mange faste kunder i den sko.

drengestørrelser	43,50—56,50
herrestørrelser	62,50—67,50

SKISTØVLER

Kraftig skistøvle — også til skolebrug

drengestørrelser	49,50—59,50
herrestørrelser	65,50

Randsyet skistøvle med lang snøring

drengestørrelser	62,50—72,50
herrestørrelser	78,50—84,50

SE HER

Vi har valgt at føre en endnu bedre kvalitet fløjlsknickers, for at kunne levere en vare, vi kan stå inde for på alle måder — prisen er lidt dyrere, men de leveres med foer og der er 6 måneders garanti.

stør.	62	64	66	68	70	72
	30,00	31,00	32,00	33,00	34,00	35,00

Det Danske Spejderkorps Depot

NØRRE FARIMAGSGADE 39, København K, telf. Palæ 4526

Odense: Klostervej 19, telf. 12.418

Aalborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370

Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger.

Spejdernes Magasin

Red.: Kommunelejer

J. B. Skotte Hansen

Tobaksvejen 33, Søborg

Spejdersport

Red.: Adjunkt Svend Ranvig

Kongebrovej 28, Sørb.

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København

Telefon VE 3668

Kontortid: 8-16, lørdag 8-12

Bege blades ekspedition:

Korpskontoret